002| Ἄνεμος Θυελλώδης ἠγέρθη καὶ συμπαρέσυρε τὸ πᾶν.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/002-ἄνεμος-θυελλώδης-ἠγέρθη-καὶ-συμπα/

Ἀνεμοστρόβιλος ἐκλυδώνισε τὸ πλοῖον, ἐφ’ οὗ ἐπιβαίνατε καὶ τὰ ἀγριεμένα κύματα συνεκάλυψαν τοῦτο. Τυφὼν ἐνέσκυψεν ἐν μέσῳ ὑμῶν καὶ ἀνήγειρε τὸ σκαφίδιόν σας ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῶν ἐξογκουμένων κυμάτων διὰ νὰ συμπαρασύρῃ τοῦτο εἰς τὰ βάθη τῶν ἀβύσσων. Ἐγὼ ὅμως μεθ’ ὑμῶν Εἰμί. Ἐὰν τὰ πάντα συνεκλόνισαν ὑμᾶς καὶ σᾶς συμπαρέσυρον εἰς τὸν βυθόν, μόλις ἡ θύελλα κοπάσῃ καὶ ἡ εὐδία ἐπανατείλῃ, θέλω ἀνεγείρει ὑμᾶς ἐξ αὐτοῦ καὶ σᾶς ὁδηγήσω ὡς πρότερον εἰς τὴν εὐθεῖαν.

Ἀλλά τί συνταράσσεται ἡ καρδία ὑμῶν καὶ ἡ ψυχή ὑμῶν θλίβεται μέχρι θανάτου; Διατί τὸ θάρρος ἐπέλειπέ σας καὶ ἐγκαταλείψατε ἑαυτοὺς ἔρμαιον τῶν μαινομένων στοιχείων; Διατί ἐσταυρώσατε τὰς χείρας μὴ γνωρίζοντες ποῦ εἶσθε καὶ ποῦ βαίνετε καὶ δὲν ὁπλίζεσθε διὰ θάρρους, ἵνα βοηθήσητε τὰς προσπαθείας Μου εἰς τὸ ἀνασηκῶσαι καὶ πάλιν ὑμᾶς; Διατί βαίνετε ὡς ἔρμαια ἀκυβερνήτου σκάφους καὶ δὲν ὁπλίζεσθε διὰ τῆς θελήσεως, τοῦ θάρρους, τῆς ἐνεργείας, ὅπως νικήσητε, ὅπως ἐξέλθητε ἐκ τοῦ ναυαγίου, τὸ ὁποῖον παρέλυσεν ἅπαντα τὰ μέλη ὑμῶν καὶ ἀδρανεῖτε;

Ἰδοὺ Ἐγὼ ἐν μέσῳ ὑμῶν. Μὲ ἀναγνωρίζετε; Οὐχί. Καὶ Ἐγὼ δὲν ἀναγνωρίζω ἐπίσης ὑμᾶς. Τὸ Πρόσωπόν Μου παρήλλαξε ὡς ὑμεῖς. Ἐὰν ὑμεῖς ἀπομακρύνεσθε ἀπ’ Ἐμοῦ καὶ Ἐγὼ οὐ δύναμαι καταφθᾶσαι ὑμᾶς. Ανεγείρω ὑμᾶς πίπτοντας καὶ ὑμεῖς καταπίπτετε ἐκ νέου, ὠθοῦντες Με, ἵνα μὴν ἀναλάβω ὑμᾶς καὶ ἀνεγείρω ὑποβαστάζων ἅμα ὑμᾶς ἐν τῇ πτώσει σας. Ἐγὼ οὐ δύναμαι κρατῆσαι ὑμᾶς μετ’ Ἐμοῦ, ὅταν ὑμεῖς ἐγκαταλείποντές με ἀκολουθῆτε τὰς παροτρύνσεις τοῦ ἀντικειμένου πρός Με καὶ ἐπιθυμοῦντος νὰ ἀπομακρύνῃ ὑμᾶς ἐξ Ἐμοῦ τελείως.

Ἐγὼ ὅμως καὶ πάλιν μεθ’ ὑμῶν Εἰμί. **Φιλῶ ὑμᾶς καὶ προτρέπω ὑμᾶς, ἵνα πλεῖον φιλήσητέ Με. Ἐὰν τὰ χείλη ὑμῶν εἶναι ρυπαρά καὶ κάκοσμα ἐν τῇ ἐπαφῇ τῶν χειλέων Μου θά προσλάβουν τὸ Ἄρωμα τὸ ἐξ αὐτῶν ἐκχεόμενον. Οὐκ ἔρχομαι σῶσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς ἐνεγκεῖν εἰς μετάνοιαν. Εγὼ δὲ πλεῖον φιλῶ ἐκείνους, οἵτινες ἐν τῇ ἀτελείᾳ αὐτῶν ὑποπεσόντες εἰς σφάλματα ἢ ἁμαρτήματα προσέρχονται μετὰ εἰλικρινοῦς μετανοίας καὶ πίστεως ἢ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν ὅτι ἐκπληροῦσι τὸν ὑπ’ Ἐμοῦ δοθέντα λόγον καὶ πάσας τὰς Ἐντολάς Μου, ἐνῶ καλῶς γινώσκουσιν ὅτι οὐδεὶς ἐν τῇ γῇ**

ἀναμάρτητος ἐστίν.

Ἐγὼ μεθ’ ὑμῶν καὶ πάλιν Εἰμὶ, ἄν καὶ ὑμεῖς ἀπ’ Ἐμοῦ ἀπεμακρύνθητε. Ὁ αὐτός Εἰμὶ, οἷον ἐνοραματίσθητέ Με καὶ ἐν τῇ φαντασία ὑμῶν ὀνειροπολήσατε. Ὁρᾶτε Με ὡς πρότερον; Οὐχί. Καὶ ὅμως εἰς οὐδὲν μετήλλαξα. Πᾶν τὸ πρὸ ὑμῶν καὶ ἐγγὺς ὑμῶν εὑρισκόμενον ὁρᾶτε ἐν ἁπάσαις αὐτοῦ ταῖς λεπτομερείαις. Ὅταν δὲ τοῦτο ἀπομακρύνεται ἀφ’ ὑμῶν ἢ σεῖς ἀπ’ αὐτοῦ ἀπομακρύνεσθε, κατὰ τοσοῦτον χάνετε τὰς λεπτομερείας αὐτοῦ, ἕως οὗ καὶ τὴν τελείαν αὐτοῦ ὄψιν καὶ τὸ σχῆμα ἀπωλέσητε.

Οὕτω καὶ Ἐγώ, ἐφ’ ὅσον ἵσταμαι πλησίον σας καὶ ὑμεῖς πλησίον Μου ἐστέ, κατὰ τοσοῦτον Μὲ ὁρᾶτε ἐν ὅλῃ τῇ Παραστάσει καὶ Ἀπεικονίσει Μου. Ὡς ὅμως ἀπομακρυνθῆτε ἀπ’ Ἐμοῦ, κατὰ τοσοῦτον ἀπόλλυται καὶ ἡ τῆς Παραστάσεως καὶ Ἐκπροσωπήσεώς Μου Εἰκών. Ἀλλὰ Ἐγὼ πῶς δὲν πλησιάζω ὑμᾶς ἐγγύτερον, ἵνα τὴν Μορφήν Μου εὐκρινῶς διακρίνητε; Καὶ ἄν πλησιάζω ὑμᾶς καὶ ἐφ’ ὅσον προσεγγίζω σας, ὑμεῖς ἀπομακρύνεσθε, εἰς τί πταίω;

Ἐὰν ὅμως προσπαθήσῃτε ἐξ ἴσου καὶ ὑμεῖς, ἵνα μὴ ἀπομακρυνθῆτε Ἐμοῦ, ἀλλὰ πλησιάζετέ Με, ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι θέλετέ Με ὁρᾶν καὶ Με διακρίνει ἐν ὅλῃ Μου τῇ Ἀπεικονίσει καὶ Ἀναπαραστάσει. Ἀποβάλλατε ἀφ’ ὑμῶν πᾶσαν κακόβουλον σκέψιν, συγκεντρωθῆτε ἐν ἑαυτοῖς, καταβάλατε πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα Μὲ προσεγγίσητε. Γνωρίζω, ὅτι ἐν ὑμῖν ἐγείρεται ἡ διηνεκὴς πάλη τοῦ Καλοῦ καὶ Κακοῦ. Ἐνδυναμώσατε διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῆς θελήσεως ὑμῶν πᾶν καλὸν καὶ τὸ κακὸν οὐδεμίαν θέσιν δύναται νὰ ἔχῃ.

Ἐὰν συγκρατηθῆτε μέχρι τέλους ἐν τῇ ἐξασκήσει καὶ ἀκολουθήσει τοῦ **Καλοῦ, ἐστὲ βέβαιοι ὅτι ὁ μεθ’ ὑμῶν εὑρισκόμενος καὶ πρὸς τὸ Καλὸν πάντοτε ὠθῶν ὑμᾶς θέλει σᾶς περιπτύξει δι’ ὅλων Αὐτοῦ τῶν Δυνάμεων καὶ θέλει ἐναποθέσει ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τὸν Θρόνον Αὐτοῦ καὶ θέλει κυριαρχήσει ἐν αὐτῇ καὶ ἐπιβασιλεύσει ἐν ἁπάσῃ τῇ σταδιοδρομίᾳ ὑμῶν.**

Ἐγώ Εἰμί πλησίον ὑμῶν, μὴν ἀπομακρυνθῆτε, πλησιάσατέ Με, ὀφθῆτε Με. Καὶ ἂν πρὸς στιγμὴν ἐμπόδιόν τι ἀνεγερθῇ μεταξὺ ὑμῶν καὶ Ἐμοῦ, ὑπερπηδήσατε τοῦτο καὶ ἐντείνατε τὰς δυνάμεις σας, ὅπως Με πλησιάσητε τὸ ταχύτερον καὶ ἐπανακτήσητε τὸν χρόνον, ὃν ἀπωλέσατε.

Ἐγώ Εἰμί μεθ’ ὑμῶν. Ὁρῶ ὑμᾶς, ἀλλ’ ὑμεῖς οὐχ ὁρᾶτε Με. Διατί; Διότι ἀφίεσθε νὰ παρασύρεσθε ὑπὸ τῶν κλυδωνισμῶν, οὓς μόνον σκέπτεσθε καὶ ὁρᾶτε καὶ δὲν βλέπετε πῶς θα κατορθώσητε νὰ ἐξέλθητε ἐκ τοῦ κλυδωνισμοῦ τούτου ἀβλαβῶς.

Θεωρῆτε μίαν φάσιν ὑλικὴν ὡς καθαρῶς ἐκ τοῦ πνευματικοῦ ἀπορρέουσαν. Συνδέσατε τὰ ὑλικά μὲ τὰ πνευματικά. Δύνασθε νὰ συσχετίζητε αὐτὰ οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ καταλογίζητε τὰ ἐκ τῆς ὕλης ὡς ἐκ τοῦ Πνεύματος προερχόμενα καὶ τα τοῦ Πνεύματος ὡς ἐκ τῆς ὕλης. Δὲν κατορθώσατε

ἀκόμη νὰ διακρίνητε τὰς ἀπ’ ἀλλήλων διαχωριζομένας δύο ταύτας φύσεις, αἵτινες ἀκολουθοῦσι τοὺς ἰδίους αὐτῶν νόμους.

Ἐὰν τις θέλῃ νὰ εὐδοκιμήσῃ ἐν τῇ μιᾷ ταύτῃ φυσικῇ ἰδιότητι, ἀνάγκη ν’ ἀπαρνηθῇ τὴν ἑτέραν. **Συνδυάζων ὅμως ἀμφοτέρας καὶ ἰσομετρῶν τὰ ἐξ αὐτῶν ἄριστα, ἄριστα ἀποτελέσματα ἐξάγει πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ φυσικοῦ καὶ πνευματικοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ προορισμοῦ.**

Πῶς θέλετε ν’ ἀπαλλάξω ὑμᾶς τῶν ὑλικῶν δεσμῶν, ἀφοῦ τὸ πνεῦμα ὑμῶν δὲν κατώρθωσεν εἰσέτι νὰ διακρίνῃ τὴν κακὴν ἐπήρρειαν τῶν δεσμῶν τούτων ἐπ’ αὐτοῦ ἢ τὴν ἀναγκαίαν καὶ ἐπιβεβλημένην αὐτῶν ἐπίδρασιν πρὸς ἀνάδειξιν αὐτοῦ;

Πῶς θέλετε νὰ σᾶς παρέξω τὰ ὑλικὰ μέσα τῆς σταδιοδρομίας ὑμῶν, **ἀφοῦ οὐδὲν ὑλικὸν μεθ’ Ἑαυτοῦ φέρω;** Οὐδὲν δύναμαι ποιεῖν ἢ προσκομίζειν ἄνευ τῆς ἐνεργείας ὑμῶν. Ἄρα ὑμεῖς δέον νὰ κατανείμητε ἀφ’ ἑαυτῶν τὰ πάντα, ἵνα τὰ πάντα διὰ τῆς προσπαθείας ὑμῶν φέρητε εἰς πέρας. Ἐγὼ ἁπλοῦς μόνον σχεδιαστὴς τῆς κατευθύνσεως ὑμῶν Εἰμὶ καὶ μηκέτι πλέον.

Ὑμεῖς ἀκολουθήσατε ἀφ’ ἑαυτῶν καὶ μόνον τὴν διαχαρασσομένην ὑπ’ Ἐμοῦ ὁδόν. Καὶ συνεπῶς ἀπὸ ὑμᾶς ἐξαρτᾶται νὰ διανύσητε ἢ ἀκολουθήσητε αὐτὴν πιστῶς ὑπερπηδῶντες πᾶν ὅ,τι ἐν αὐτῇ παρατιθέμενον ἐμπόδιον καὶ οὐδόλως λιποψυχοῦντες καὶ ἀποκάμνοντες.

24/8/1924